

ಸಾಂಘಿಕ ಮುದುಕಿ

ಹಿರಿಯರ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುದುಕಿಯ ಕಥೆ. ದಟ್ಟ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅವಳದೇ ಆದ ಪುಟ್ಟ ಗುಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಮುದುಕಿ. ಕಾಡಿನ ಆಚೆಗೆ ಅವಳ ಮಗಳ ಮನೆಯೊಂದು ಇತ್ತು. ಮಗಳಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದು ಗಂಡನೊಡನೆ, ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಮುದುಕಿಗೆ ತನ್ನ ಗುಡಿಸಿಲೇ ಪ್ರಪಂಚ, ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಹೂವು- ಹಣ್ಣು ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಜೀವನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಒಮ್ಮೆ ಮುದುಕಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಕಾಡಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಬರಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ವಯಸ್ಸಾದ ಮುದುಕಿ ತಾನೇ ಹೇಗೆ ಹೋಗುವುದು ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿದಳು. ಗುಡಿಸಿಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು ಕತ್ತೆತ್ತಿ ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಛಾವಣಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರದ ಸಿಹಿ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದು ಎಷ್ಟು ಗಾತ್ರವಿತ್ತೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ತಕ್ಷಣವೇ ಮುದುಕಿಗೆ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೊಳೆಯಿತು.

ಆ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸಿದಳು, ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಒಳಗಲ್ಲಾ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಗೂ ಚಿಕ್ಕ ಕಿಟಕಿಯೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಒಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಸನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಬಾಗಿಲನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಮುಚ್ಚುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ನಂತರ ಊರ ಹೊರಗಿರುವ ತನ್ನ ಮಗಳ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ತಯಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು

ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಡಬ್ಬಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಡಿಯಲು ನೀರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಳು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಎದ್ದು ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಯಾವೊಂದು ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಲೂ ತನಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ನಂತರ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದು ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅದರೊಳಗೆ ಇರಿಸಿ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯೊಳಗೆ ಕುಳಿತು ಭದ್ರವಾಗಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು. ನಂತರ ಜೋರಾಗಿ 'ನಡೀ ಕುಂಬಳವೇ ಭರ ಭರ' ಎಂದಳು. ಆ ತಕ್ಷಣವೇ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ 'ಗುಡು ಗುಡು' ಎಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತ ಉರುಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗತೊಡಗಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಹಠಾತ್ತನೆ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ತಕ್ಷಣವೇ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದ ಮುದುಕಿಗೆ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿದ ಹುಲಿರಾಯನ ದರುಶನವಾಯಿತು. ಹೆದರಿದ ಮುದುಕಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ಹುಲಿರಾಯನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು 'ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಬಿಡು ಹುಲಿರಾಯ. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಬರಲೆಂದು ಹೊರಟಿರುವೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಅನುಮತಿಸೋಡು' ಎಂದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಹುಲಿರಾಯ 'ನೀನೇನು ಹೆದರಬೇಡ ಮುದುಕಿ. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ದಟ್ಟ ಕಾಡಲ್ಲಿಯೇ ನೀನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಯಾವೊಂದು ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಯೂ ನಿನಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಮಾಡುವ ರುಚಿಯಾದ ತಿಂಡಿತಿನಿಸುಗಳು, ಹಸಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ನೀನು ತೋರಿಸುವ ಪ್ರೀತಿ, ಆದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಿಯ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ. ಈಗಲೂ ನೀನು